

SZTE hírek > Hírárchívum > 2019. Május

Egyetemi oktató életét mentette meg az SZTE három testnevelés szakos hallgatója

2019. május 15.

Újraélesztett egy idősebb, szabadidejében sportoló, az SZTE Topolya sori csarnokban összecsukló egyetemi oktatót három testnevelés szakos hallgató. A fiatalok életükben először, de szakszerűen és bátran alkalmazták az egyetemen sportszakosként az elsősegélynyújtásról tanultakat. Az életmentő egyetemisták közül Dina Dániel azt nyilatkozta: nem „hősök” ők, csak tették, ami a kötelességük...

Cikk nyomtatás

Link küldés

Tetszik 0

Tweet

Fociztak az „öregfiúk”, vagyis a szabadidejükben sportolva kikapcsolódó egyetemi oktatók a Szegedi Tudományegyetem Topolya sori csarnokában. A csapat tagjai évek óta így és itt, hét elején focizva készülnek föl a stresszes hétköznapiakra... Közben a csarnokban és a közeli atlétika pályán az SZTE Juhász Gyula Pedagógusképző Kar testnevelés tanár szakos hallgatói edzettek, gyakoroltak. A sport szakos fiatalok ugyanis a rendkívülivé lett tavaszi délutánra kaptak lehetőséget arra, hogy pótlólag bemutassák a tanáruknak, mit tudnak például kislabda dobásból, súlylökésből...

„Tanárnő, baj van! Összeesett egy idős férfi...” – rohant ki a csarnokból a sportpályára az egyik fiatal. A testnevelés szakos hallgatókkal foglalkozó tanárnő a diákjaival együtt futott a terembe, hogy segíthessen. „Azonnal meg kell kezdeni a földön fekvő férfi újraélesztését!” Ezt az utasítást el sem kellett mondani, mert az SZTE első éves testnevelés szakos hallgatói közül *Dina Dániel* a férfi fölé hajolt és folytatta azt a szívmasszázst, amelyet – láthatóan gyakorlatlan módon, de már – elkezdett az „öregfiúk” egyike.

– „Segíteni kell, vagy nagy baj lesz!” Ez futott át az agyamon. Beugrott, amit az első félévben az elsősegélynyújtással kapcsolatban a legfontosabb tudnivalóként sulykolt belénk a tanárunk: „Bármit teszel, jobb, mint ha semmit”... - idézi föl a történeteket *Dina Dániel*. – Biológia a másik szakom, így aztán tudom, cselekedni kell, mert a mellkast a megfelelő helyen és erővel, ritmikusan meg-megnyomva visszahozható és fenntartható a vérkeringés... Mikor a mellettem lévő barátom, *Brezovai Dániel* látta rajtam, hogy fáradok, átvette és folytatta a szívmasszázst. Amikor ő is fáradni kezdett, akkor egy harmadik, szintén testnevelés szakos srác folytatta a férfi újraélesztését...

Irányította az elsősegélynyújtást, közben az SZTE Topolya sori sportcsarnokbeli defibrillátort üzembe helyezte, a mentőket hívta a testnevelés szakosokkal foglalkozó tanárnő.

– A percek, a másodpercek is számítanak, ha újraélesztésre van szükség. Ugyanakkor a szívmasszázs folyamatos végzése fizikai erőt kíván. A hallgatók váltották egymást, így voltak képesek tizenöt percen át, a mentők megérkezéséig, olyan intenzitással préselni a mellkast, hogy fenntartsák az eszméletét vesztett oktató vérkeringését – magyarázza a történetekről beszámoló *Győri Ferenc*. Az SZTE Juhász Gyula Pedagógusképző Kar Testnevelési és Sporttudományi Intézet vezetője hozzátette: defibrillátorral rendelkezik az SZTE Topolya sori sportcsarnoka, ám a jelenlévők nem használták a berendezést, mert célszerűbbnek látták a manuálisan megkezdett újraélesztést folytatni.

Életmentő eszköz a defibrillátor, de nem pótolja az újraélesztést.

– Balesetvédelem és elsősegélynyújtás – ez az első éves sport szakos hallgatók egyik első kurzusa. Diákjaink megtanulják az eszköz nélküli és az eszközös elsősegélynyújtás különböző módjait. Tanítványaink most tanúbizonyúságot tettek arról, hogy alkalmazni is képesek az elméletben tanultakat – hangsúlyozza *Győri Ferenc*. – Azonnal tudták, mit kell tenni és elég bátrak voltak ahhoz, hogy keményen munkába álljanak, segítsenek egy bajba jutott embernek.

Az újraélesztéssel kapcsolatos magatartás, az elsősegélynyújtási attitűd kialakítása a tanulóknak. E témáról írja doktori értekezését *Katona Zsolt*. Az SZTE JGYPK Testnevelési és Sporttudományi Intézet tanára tanította azokat a szegedi egyetemistákat is, akik megmentették a foci pályán összeesett és eszméletét vesztett idősebb oktató életét.

– A rohamkocsival érkező mentőorvos megdicsérte az újraélesztésben jeleskedő, a balesetvédelem és elsősegélynyújtás órán tanultakat a gyakorlatban alkalmazni tudó egyetemistákat. A helyszínen hangsúlyozta, hogy segítségük nélkül már nem lenne az élők sorában a szabadidejében focizó egyetemi oktató – meséli, amit kollégáitól hallott *Győri Ferenc*. Az intézet vezetője érdeklődött az oktató állapotáról. A csapat egyik tagjától megtudta: már egyértelmű, hogy testi és szellemi károsodás nélkül élte túl a sportcsarnokbeli traumát.

A testnevelés szakos hallgatók képzése mellett sportszolgáltatást is nyújt – például az aktív versenyzői korosztályhoz már nem tartozó oktatók rekreációját jelentő teremfoci meccseknek ad helyet – az SZTE JGYPK Testnevelési és Sporttudományi Intézete. A Szegedi Tudományegyetem Topolya sori, felújításra váró sportcsarnoka szinte éjjel-nappal foglalt.

– 2011 óta, amióta én az intézetben dolgozom, még nem történt olyan sokkos eset, hogy újraélesztésben kellett volna közreműködnünk – összegez *Győri Ferenc*. – Ám egyetlen rosszullet is sok, ha nem tudunk hatásosan közbelépni, segíteni. Készen kell állnunk a hasonlóan rendkívüli esetekben a segítségnyújtásra, mert a stroke vagy a hirtelen szívhalál életkortól függetlenül lesújthat.

Az SZTE JGYPK Testnevelési és Sporttudományi Intézetében a hallgatók mellett az oktatókat is folyamatosan képezik a balesetmegelőzés különböző módszerire és elsősegélynyújtásra.

– Mi a tanulsága a Topolya sori csarnokbeli újraélesztésnek? – kérdez vissza *Dina Dániel*. – Az, amit az elsősegélynyújtás kurzuson is hallottunk: „Mindegy, hogy biztosak vagyunk-e a dolgukban, el kell kezdeni az újraélesztést...” Ugyanakkor azt gondolom, mi nem vagyunk „hősök”, nem tettünk semmi rendkívülit, csak azt, ami a kötelességünk: segítettünk.

SZTEinfo – Újszászi Ilona
Fotó illusztráció: *Bobkó Anna*

[Cikk nyomtatás](#)[Link küldés](#)[Tetszik 0](#)[Tweet](#)

Kövess minket!